

Tilstand, hvor man snart kan vente, at der skal betales 1 Kr. for et 8 Punds Rugbrød.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem bebrejdede Bondestanden, at den ikke nu tærsker sin Rug. Som jeg nævnede før, er Forholdet det, at man ikke kan forlange, at den skal gøre det. Bønderne kan ikke faa Tid til at tærske paa denne Aarstid, hvor de er nødte til at tage Roerne op, før Frostens kommer, thi Rugen skal i de fleste Landbrug i Jylland tærskes med Plejl eller paa anden særlig Vis, for at man kan bruge Halmen til Tækkemateriale. Tærskningen af Rug kan derfor ikke finde Sted før længere hen paa Aaret. Det ærede Medlem sagde, at jeg var Sælger af Rug og derfor interesseret i en høj Pris. Nej jeg plejer ikke at sælge en eneste Tønde Rug, tværtimod, jeg plejer at købe, og det gør det overvejende Antal Landmænd, saa vi har samme Interesse som det ærede Medlem eller de Mennesker, paa hvis Vegne han taler, i lave Rugpriser. Men vi har ikke Interesse i at faa fastsat en Maksimalpris, der vilde virke som et Indførselsforbud. Det er nemlig det, der vil ske. Jeg vil sige: hellere maa vi have Korn her i Landet til 20 Kr. Tønden end have fastsat en kunstig Pris af 16 Kr. og saa ikke have Korn her i Landet. (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: Den nuværende Pris er 24 Kr.). Jeg ved ikke, hvad Prisen er nu. Rugprisen interesserer mig ikke som Sælger, paa ingen mulig Maade, skulde jeg have nogen Interesse i den, maatte det være som Køber. Jeg anviste i det omtalte Møde en Vej til at sikre det nødvendige Brødkorn her i Landet. Jeg har nævnt det før og skal ikke gentage det, men blot sige, at ved Ligning paa de enkelte Landbrug kunde man have sikret det nødvendige Kvantum. Men det vilde hverken det ærede Medlems Parti eller Husmandsforeningsrepræsentanterne gaa med til.

Det ærede Medlem kan ikke benægte, at det vigtigste er, at der er Brødkorn her i Landet, hvis enhver Udvej til at faa fremmed Korn ind i Landet er lukket, og at det er vigtigere end Fastsættelsen af en kunstig Pris. Prisen maa blive Nr. 2, som jeg sagde før, Sikringen af Brødkorn Nr. 1. Landboforeningerne har anvist en fremkommelig Vej til at sikre Landets

Befolkning det fornødne Brødkorn. Dertil har Landbruget en vis Pligt, det maa paalægge sig visse Savn, om det kræves, for at opfylde dette rimelige Krav. Det har Landbruget ogsaa været villigt til, og det har anvist Vejen dertil, men fra anden Side har man modsat sig denne Anvisning.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem siger, at man ikke kan bebrejde Landbrugerne, at de ikke bringer Kornet frem paa Markedet. Jeg maa forstaa dette saaledes, at det Løfte, som blev afgivet ved den omtalte Lejlighed i Indenrigsministeriet, er betydningsløst. Det ærede Medlem har været med til at rette en Opfordring til Landmændene om skaffe Rug frem. Nu siger det ærede Medlem: Det kan ikke nytte noget, for der kommer ingen Rug frem. Det har altsaa været Øjenforblændelse, hvad der blev foretaget ved den omtalte Lejlighed i Indenrigsministeriet. Ogsaa af en anden Grund maa jeg bebrejde det ærede Medlem og hans Standsfæller, at de ikke gør mere for at sørge for, at Befolkningen forsynes med Brødkorn i Øjeblikket. Vi har fra anden Side vist al den Offervillighed, som tænkes kan, for at fremskaffe Foderstoffer og andre Hjælpemidler til Landbruget og for at holde Landbrugets Eksport i Gang. Der er givet store Bevillinger til dette Formaal, og det til Trods for, at det at holde Landbrugets Eksport i Gang ikke er uden Fare for den danske Nation i Øjeblikket. Men det har vi set fuldstændig bort fra. Og alligevel skal man kunne dække sig med det rene Magelighedshensyn og sige: Ja, en Gang, naar vi faar Tid at tærske, kommer der maaske Brødkorn paa Markedet, lad os bare vente! Jeg synes ikke, det er en rigtig Tale, det ærede Medlem fører ved denne Lejlighed.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Landboforeningerne har ikke givet noget Løfte om, at nu skulde Brødkornet komme. Hvem kan paalægge Landmændene en saadan Tvang, at de nu skal sætte alt andet Arbejde til Side, lade Roerne staa og fryse paa Marken og give sig til at tærske over hele Landet? Nej,